

[ואולי יש להבין דבר זה עפ"י ההקדמות הנ"ל, דאם אין שני בעלי המחלוקת באותה הדרגה (עפ"י דין) של החלות שם "בעלי-מסורה", אסור לזה הגרוע לחוות דעתו ולחלוק על זה שדרגתו יותר גבוהה, שהרי בעימות נגדו, איננו בכלל בבחינת אחד מבעלי המסורה. וכמשנ"ת לעיל בגדר הענין דרבינא ורב אשי סוף הוראה.] ובקשר לזה ע"י סדר הדורות שהביא מהס' שלשלת הקבלה, שבימי

אודות רבנו, [שנדפס בירחון הפרדס, תשרי, תרצ"ג], כוכב גדול ומזהיר כצאת השמש בגבורתו עולה על שמי התלמוד להאיר על בני ישראל במושבותיהם באור התלמוד, ולנוגה זהרו ילכו מבקשי דבר ה', זו הלכה, מגזע ישישים אלים ותרשישים יתנשא ארז גדול אשר חסנו ושיאו למרומים יגיע, הוא ניהו מע"כ ש"ב ארי בן ליש צעיר לימים ואב לחכמי תורה, הגאון האמתי מופת הדור ותפארתו, אין גומרין עליו את ההלל, כש"ת מוהר"ר יוסף דוב הלוי סאלאווייציק נ"י בן הגאון הגדול וכ"י מוהר"ר משה הלוי סאלאווייציק נ"י שנחה עליו רוח זקנו הארי החי הגדול שבחבורה, רבנו הגדול רבן של כל ישראל מרן חיים הלוי סאלאווייציק זצלה"ה, כמהו מושל בים התלמוד עד עמקי תהומותיו וכל רז לא אניס ל"י, מעלה נסתרות ומפענח נעלמות ובוקע נתיב אורה בהלכות העמומות, אשרי לארץ שזכתה להאי רב גאון שעליו יסמכו חכמים להיות מורה ודאין לבית ישראל והלכה כמותו בכל מקום, ורבנן לישרו ל"י: טובינא דחכימי יעלה ויצלח לרבא דעמי ומדברנא דאומתי, וה' עמו לנהל עם ה', להרביץ תורה ברבים ולשמש בקדש עדי תחזינה עיניו בבנין אריאל כהנים בעבודתם ולוים בדוכנם. כעתירת המדבר לכבוד התורה ועמודא דנהורא, אברהם דובער הכהן שפירא, אבד"ק קאוונא.

ועפ"י פשוטו נראה שלזה נתכוון הגאון מקאוונא בלשון הזאת (שהלכה כמותו בכ"מ), שרבנו לא רק שעמד בדרגה יותר גבוהה מאשר שאר חכמי התורה שבדורו, אלא שהוא השתייך לסוג אחר בפ"ע. וכלשון הזה שמעתי ממו"ר הג"ר ירוחם גארעליק, ז"ל, שאמר שהגר"ע היה מחבב ומוקיר מאוד את הגר"ח מבריסק, והיה אומר שכל הבריאה נחלקה לה' סוגים נפרדים, דומם, צומח, חי, מדבר, ובריסקער רב (כלומר, הגר"ח), שהוא, ז"ל, הרגיש כאילו הגר"ח היה שייך לסוג בפני"ע, וכעין דברי הכוזרי שכתב שישראל לא רק שהם גבוהים במדרגה למעלה משאר אוה"ע, אלא כסוג בפני"ע המה.

בעלי התוס' כשנחלקו הר"ת והר"ר אליהו (עתוס' חולין (ט.)) ד"ה ואידך) בתפילין, אם צריכים לקשור הקשר של יד בכל יום מחדש, או דסגי בהידוק הבית על הזרוע ע"י הרצועה, ששאלו למשה רבנו, ואף הוא ענה שכך לימדו הקב"ה, שפירוש וקשרתם ר"ל עשיית קשר מחדש, ולא ר"ל הידוק. ודחה הר"ת את דבריו ואמר שטועה הוא. ובקשר לזה הזכיר רבנו, ז"ל, בשם זקנו הגר"ח, ז"ל, שסיפור זה אסור לאמרו כי אפיקורסות היא, דהתורה הרי נקראת (סוף נבואת מלאכי) "תורת משה", ואם באמת שמענו ממשה רבנו שכך א"ל הקב"ה שפירוש המלה וקשרתם ר"ל עשיית קשר, לא שייך לחלוק עליו. ולומר שר"ת צעק כלפי משה רבנו בנוגע לפירוש המלות דוקשרתם, הוא ממש אפיקורסות.¹⁴

וכן שמעתי מרבנו, ז"ל, שישנה פרשה מיוחדת של נאמנות הנוהגת אצל בעלי המסורה, שאומרים לשואליהם את פסקי ההלכה, דאין לומר דנאמנות מורה ההוראה היא בתורת ע"א נאמן באיסורים, דא"כ, היאך שייך שיהא מורה הוראה נאמן להתיר עגונה, אשר דינה כדין דבר שבערוה, שאין הע"א נאמן בה (מן התורה), וכן בחכם הפוסק להתיר

14. וכה"ג ע"י בתחילת הספר עמודי שמואל (מאת הר"ר נחמן שמואל יעקב מיאדאסער, אב"ד בראק, פלך לאמזא), שנדפסה שמה הסכמת הגר"ח מבריסק להספר ההוא (שהדפיס ביחד עם הספר עמודי יהונתן על התורה, מאת זקנו – הג"ר יהונתן אייבשיץ), ובאותו העמוד מלמטה, בשולי הדף הוסיף המחבר וכתב, הנני בזה להודיע אשר הרב הגאון רשכבה"ג רבינו הר"ר חיים שליט"א הגאבד"ק בריסק כאשר העביר עינו עין הבדלח בעין ביקורת בספרי עמודי שמואל ביקש ממני להשמיט הפלוגתא של מרע"ה ובצלאל שמביא אנכי בספרי עמ"ש סדר בראשית, כי לפי דעתו אין לשום איש כח לחלוק עם משה רבינו ע"ה, זכרו תורת משה עבדי כתיב, והשבתי לו על אתר אשר כן מצאתי ג"כ בפנים יפות עה"ת דפליגי משה רבינו ע"ה עם בצלאל בפלוגתת ב"ש וב"ה, אי שמים נבראו תחילה או ארץ נבראת תחילה, ואעפ"כ ביקש ממני להשמיטם, ואמרתי לו שאשמיט באם עוד יהיה באפשרי, והנה בבואי לווארשא לביה"ד כבר היה נדפס, ולמען למלאות רצון כמ"ב, אמרתי לחקוק בעט ברזל ועופרת דעתו בזה, ואנכי מבטל דעתי בזה.